

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/100/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010407
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6716010407.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Philadelphiovej a prísediacich Sone Buchanovej a JUDr. Zuzany Ivanovej v trestnej veci obžalovaného F. J. T. T., W., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. e), ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona účinného do 01.01.2016, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25. februára 2019 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Obžalovaný :

doc. Ing. T. T., PhD., nar. XX.XX.XXXX v D. V., trvale bytom R., S. XXX/XX,

je vinný, že

- od presne nezistenej doby v roku 2011 najmenej do 24.09.2014 v spoločnej domácnosti na adrese S. XXX/XX, R. opakovane spôsobil fyzické a psychické utrpenie J. L. T., nar. XX.XX.XXXX tým, že sa k nej neprimerane správal aj pred spoločnými deťmi, a to tak, že ju opakovane ponižoval adresovaním vulgárnych výrazov na jej osobu, že „je kurva, štetka, kurva vyjebaná, kde sa kurví“, oplúvaním, vylieváním vody na poškodenú, neopodstatneným podozrievaním z nevery, neustálym kontrolovaním, bránením kontaktu s inými osobami, fyzickými útokmi na jej osobu, čím jej spôsobil zranenia, s ktorými nevyhľadala lekárske ošetrovanie, vyhrážaním sa jej zabitím a zničením spoločného majetku, a to podpálením domu v mieste trvalého bydliska, zámerným robením neporiadku v spoločnej domácnosti, a to púšťaním nahlas televízie, búchaním vecami, behaním v obuvi po dome, fajčením v dome i napriek tomu, že syn trpí astmou, zanechaním neporiadku po sebe v kuchyni a inými schválnosťami, obmedzovaním prístupu k finančným prostriedkom,

- v presne nezistenej dobe v mesiaci apríl 2013 ju na služobnej ceste počas pobytu v Turecku po tom, ako jej vyčítal, že hrala volejbal s ich synom mal. F.T., nar. XX.XX.XXXX a ďalšími osobami následne fyzicky napadol tým spôsobom, že ju udieral svojou dlaňou do tváre, do hlavy a po celom tele,

- v presne nezistenej dobe v mesiaci máj 2013 po jeho príchode zo stretnutia z vysokej školy ju fyzicky napadol za prítomnosti mal. syna F.T., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že ju zobudil v čase okolo 02.00 hodine ráno a začal ju fackovať po tvári, udierať päšťami po celom tele a kopať po celom tele, čoho svedkom bol aj syn T. T., pričom lekárske vyšetrenie nevyhľadala,

- ďalej v presne nezistenej dobe v mesiaci jún 2013, keď išla na nákup do záhradníctva ju opakovane telefonicky kontaktoval s tým, že sa jej vyhrážal, že jej ukáže, keď príde domov, vyčítal jej, že ho určite podvádzala, kde po návrate domov ju najmenej dvakrát udrel otvorenou dlaňou po jej tvári a oplul ju,

- a v presne nezistenej dobe v mesiaci apríl 2014 jej pod vplyvom alkoholických nápojov vulgárne nadával za prítomnosti ich spoločných detí, pričom dňa 13.09.2014 ju fyzicky napadol, kde ju udrel otvorenou dlaňou na tvár preto, že nezostala doma so starším synom, kde takýmto správaním spôsobil J.. L. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX/XX, R., fyzické a psychické utrpenie,

t e d a

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie, a to bitím, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktoré má právo užívať, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. e), ods. 2 písm. d) Tr. zákona účinného do 01.01.2016 s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 208 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona, súd výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odkladá a obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 5 Tr. zákona, súd ustanovuje skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky, a to bez použitia kontroly technickými prostriedkami.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c) Tr. zákona, súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej J.. L. T., nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, trvale bytom S. XXX/XX, R., škodu vo výške 9.660,- €.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku, obžalovaný je povinný nahradiť poškodenej J.. L. T., nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, trvale bytom S. XXX/XX, R., škodu vo výške 9.660 €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal pod č. 1Pv 477/14/6611 - 54 dňa 18.07.2016 na Okresný súd Zvolen obžalobu na doc. Ing. T. T., W.. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. e), ods. 2 písm. d) Tr. zákona účinného do 01.01.2016 s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne - poškodenej, výsluchom ďalších svedkov, vykonal dokazovanie výsluch znalcov, prečítal znalecké posudky ako aj ostatné listiny nachádzajúce sa v trestnom spise a zistil nasledujúci skutkový stav.

Obžalovaný doc. Ing. T. T., PhD. vo vzťahu ku skutku, ktorý mu je v obžalobe kladený za vinu, urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že je nevinný a všetko, čo je uvedené v podanej obžalobe nie je pravda. Vypovedal, že poškodená, jeho bývalá manželka, v rozhodnom období takmer každý deň trávila v meste, kde ako to vyplýva z výpisov z účtov, v čase od 08.00 do 13.00 hodine navštevovala obchody a kaviarne. Nebola sociálne izolovanou osobou. Chodila k nej na návštevy svedkyňa V. L., kamarátka z R.

a taktiež kamaráti ich detí, ktorí u nich prespávali. V spoločnosti bola aktívna a jej osobná sloboda nebola nijako obmedzovaná. Na účet jej boli poukazované peniaze na opatrovanie syna a prídavky na deti spolu v sume okolo 350 € mesačne. Pokiaľ ide o hospodárenie, s poškodenou rozhodovali o všetkom spolu, on hradil potraviny, dovolenky, poškodená drogériu. Poprel, že by voči poškodenej používal vulgarizmy alebo by na ňu žiaril. Nenapadol ju, ani ju neopľul. Naopak, vulgarizmy používala poškodená, ktorá nimi atakovala aj staršieho syna. Poškodená sa deťom nevenovala, preto im suploval matku a venoval sa im, najmä staršiemu synovi, minimálne pol hodinu po citovej stránke. S rodinou trávil všetky víkendy a bral ju na dovolenky. V období rokov 2011 až 2014 poškodenej nerobil žiadne schválnosti a doma vždy udržiaval poriadok. Poprel, že by poškodenú na dovolenke v Turecku napadol. Neurobil tak ani nikde inde. Pripustil, že niekedy v roku 2007 alebo 2008, keď naňho poškodená vytiahla kuchynský nôž, dal tejto facku. Nič sa nestalo ani po stretnutí so spolužiakmi z vysokej školy. Poškodenú na jej žiadosť odviezol domov a on sa domov vrátil okolo 06.00 hodine. Pokiaľ aj párkrát prišiel neskoro, v tichosti si ľahol do postele a spal. Čiastkový útok, ktorý sa mal odohrať v júni 2013 v záhradníctve označil za vymyslený. Uviedol, že motiváciou pre podanie trestného oznámenia voči nemu bola príprava poškodenej na konanie o rozvod a vysporiadanie majetku. Pripustil, že manželstvo s poškodenou nebolo vždy ideálne, mali názorové rozdiely pokiaľ ide o výchovu a starostlivosť o staršieho syna.

Svedkyňa - poškodená J. L. T., bývala manželka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní v zhode so svojou výpoveďou z prípravného konania uviedla, že obžalovaný bol na ňu žiarlivý a všade musela chodiť len s ním. Inak mala byť len doma. Pokiaľ aj išla sama do mesta, dúfala, že sa to obžalovaný nedozvie, v opačnom prípade „by z toho bolo zle“. Obžalovaný ju veľakrát fyzicky napadol, bil ju aj pred deťmi, celé roky jej nadával a ako v práci kariérne stúpil, jeho správanie bolo vulgárnejšie a agresívnejšie. Spočiatku nemohla veľmi „vyskakovať“, nakoľko bola bez peňazí a hovorila si, že sú aj horšie prípady ako je ona. Z opatrovateľského príspevku na staršieho syna hradila drogériu, lieky aj oblečenie. V prípade potreby požiadala o peniaze svojich rodičov. Obžalovaný kupoval potraviny, platil inkaso a dovolenky. Vždy nakupovali len spolu. Obžalovaný mal teóriu, že on zarába a ona sa má starať o rodinu. Mala snahu ísť do práce, avšak obžalovaný bol proti. S deťmi má dobrý vzťah, avšak starší syn sa k nej občas správa rovnako, ako sa k nej správal obžalovaný s odôvodnením, že „keď môže otec, môže aj on“. Obžalovaný má lepší vzťah s maloletým synom, kúpil mu aj drahý telefón. Staršieho syna nevzal ani na dovolenku a dá mu 30 € na tri mesiace. Agresivita sa u obžalovaného objavila prvýkrát v čase, keď bola tehotná so starším synom. Pokiaľ ide o útoky, obžalovaný jej najskôr nadával, fackal ju a keď spadla na zem, kopal do nej. Bála sa jeho príchodu domov, čo sa bude diať. Žiarlivosť bola aj dôvodom fyzického útoku na dovolenke v Turecku. Na pláži hrala volejbal spolu so synom F. a manželovými známymi. Obžalovaný jej potom vyčítal, že mala ležať pri ňom na lehátku, udieral ju dlaňou do tváre, do hlavy a po tele, následkom čoho mala opuchnutú tvár. Monokle nemala, ale bola červená od plaču. Svedkom tejto udalosti bol syn F., ktorý jej vtedy dohovárал, aby išla všade tam, kde otec, aby bol pokoj. K stretnutiu so spolužiakmi v máji 2013 uviedla, že naň išli spolu s obžalovaným ako spolužiaci. Spočiatku ani nechcela ísť z obavy o žiarlivosťnú scénu. Domov ju obžalovaný zaviezol skôr s tým, že on sa na stretnutie ešte vrátil a následne prišiel domov nadránom. Mal vypité, zobudil ju a ako ležala v posteli, začal ju biť, fackovať po tvári, udierať päšťami po tele a kopať po celom tele. Chránila sa rukami a na ochranu vtedy pristúpili aj jej synovia, pričom starší T. po obžalovanom hodil pohár s vodou. Vtedy mala pod očami aj modriny. K fyzickému útoku došlo aj po tom, ako bola v júni 2013 s matkou, svedkyňou P. S. v záhradníctve vo Víglaši. Obžalovaný sa jej vyhrážal už do telefónu a keď prišla domov, začal ju fackovať a oplľul ju. Takéto správanie obžalovaného sa opakovalo aj päť až šesťkrát do týždňa, pričom útokom sa bránila tak, že sa kryla. Pri konfliktoch s obžalovaným neboli prítomné žiadne osoby, jej rodičia videli iba to, že bola zranená. Priznala sa im, že obžalovaný zúril. O tom, že ju obžalovaný napáda sa jej rodičia dozvedeli od detí, ktorých sa na to pýtali. Spočiatku nič neriešila čakajúc, že situácia sa upokojí. K podaniu trestného oznámenia ju napokon vyprovokoval obžalovaný, keď po jeho návrate z Austrálie vznikol konflikt v súvislosti s rozvodom. Zmlátil ju, kopal do nej a vtedy si povedala „dos“. Keď prišiel obžalovaný domov nahnevaný alebo opitý, púšťal si nahlas televízor, trieskal vecami, behal po dome obutý, fajčil na chodbe, hoci maloletý syn má astmu, robil schválnosti, neustále jej nadával, v kuchyni nechával neporiadok, v obývačke porozlieval a taniere hodil na zem. Pripustila, že vo vzťahu k staršiemu synovi občas vybuchla, niekedy je aj vyletela ruka. Zdôraznila však, že o deti sa nepretržite starala a upriamila pozornosť na vážne zdravotné problémy staršieho syna vyžadujúce si nepretržitú starostlivosť. Vždy musela zariadiť všetko, aby obžalovaný mohol doma oddychovať a následne zarábať peniaze. Počas spoločných dovolení a fotení už mala naučené správanie. Psychiatra navštívila prvýkrát niekedy pred rokom 2011 z dôvodu, aby zvládla starostlivosť o staršieho syna. Správanie obžalovaného riešila popri tom, brala lieky na upokojenie a na agresivitu obžalovaného potom nereagovala. Vždy ustúpila,

aby bol pokoj. Obžalovaný však v konflikte pokračoval, nadával jej, že je „kurva, štetka, kurva vyjebaná“. Stalo sa tak aj v apríli 2014, kedy jej nadával pod vplyvom alkoholu a naposledy dňa 13.09.2014, týždeň pred jej výsluchom na polícii, kedy ju obžalovaný fyzicky napadol dlaňou do tváre. Po konfliktoch s obžalovaným zostala labilná a kleslo jej sebavedomie. Ani raz nevyhľadala lekárske vyšetrenie, a to aj z dôvodu, že obžalovaný jej povedal, že jej to aj tak nikto neuverí. Po incidente, ktorý sa odohral po stretnutí obžalovaného so spolužiakmi mala problémy s krížami. Policajtov privolala len raz, v roku 2014, v období po podaní návrhu na rozvod manželstva. Obžalovaný vtedy zúril, vylieval na ňu poháre vody a mala obavu, že ich do nej aj hodí. Prv podaný návrh na rozvod manželstva vzala späť, nakoľko jej obžalovaný sľúbil, že sa všetko zmení. Späť zobrala aj druhý návrh. Dôvodom podania návrhu bola žiarlivosť obžalovaného, pitie alkoholu a jej obmedzovanie a kontrolovanie. Pokiaľ sa jej obžalovaný vyhrážal aj zabitím a zničením majetku, vždy jej hovoril, že všetko podpáli a z domu neostane nič. Opakovane sa jej vyhrážal, že ju zabije a bude svätý pokoj. Obžalovanému vyhovel aj pokiaľ ide o intímny život, k styku došlo vždy, keď si to obžalovaný želal. Intímne spolu žili aj v čase pred podaním návrhu na rozvod manželstva v roku 2014. Na dovolenky s obžalovaným chodila len kvôli deťom.

Svedok Q. S., svokor obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný je jeho zať a poškodená je jeho dcéra. S obžalovaným takmer vôbec nekomunikuje, nakoľko sa „k dcére správa zle“, nadáva a ubližuje jej, psychicky ju týra, vyhráža sa jej, že jej dá vziať jej jediný príjem - opatrovateľský príspevok na staršieho syna. Bol svedkom toho, ako obžalovaný poškodenej volal, kde je a kontroloval ju. Od dcéry vie, že obžalovaný je veľmi žiarlivý, chcel, aby bola doma a nestretávala a nerozprávala sa s inými ľuďmi. Aj k nim na návštevu mohla chodiť len obmedzene. Zároveň uviedol, že obžalovaný sa k poškodenej na verejnosti správal milo, držal ju za ruku, aby všetci videli, že majú dobrý vzťah. S obžalovaným sa nechcel stretnúť, preto k dcére chodil vtedy, keď nebol doma. Dcéra sa mu so všetkým zverila. Všimol si, že bola nešťastná a zúfalá. Za celé obdobie spolužitia poškodenej s obžalovaným sa on s manželkou, svedkyňou P. S. staral o celú rodinu, nakoľko obžalovaný sa venoval svojej kariére a na rodinu nemal čas. K osobe obžalovaného uviedol, že je to zvláštna povaha, arogantný človek, „novoveký otrokár“, pre ktorého žena neznamena nič. Raz bol svedkom jeho násilného správania sa u nich v obývačke, keď obžalovaný poškodenu škrtil za 10 €, ku ktorým nevedela uviesť, kam ich dala. Keď obžalovaný postrehol, že vošiel do obývačky, s poškodenu sa spolu zodvihli a držiac sa za ruky odišli preč. Počas návštevy u nich sa však obžalovaný snažil pretvárať, aby bola pokojná atmosféra. Nikdy sa u nich s dcérou nezdržali dlho. Niekedy na jeseň 2014 cez telefón počul vulgárne nadávky voči poškodenej, že je „kurva, piča“. Vtedy boli vzťahy najviac vyhrotené. Poškodenej spolu s manželkou pomáhali, mesačne jej dali aj 300 € na potreby detí a bežné výdavky domácnosti. Keď mal obžalovaný dobrú náladu a neboli nezhody, kupoval stravu pre rodinu, ale keď sa niečo prihodilo, stravu nekúpil aj dva - tri týždne a vtedy to musel financovať on. Poškodená k peniazom obžalovaného nemala prístup. Pokiaľ ide o rodinné dovolenky, na tieto poškodená chodila príkazom. Zverila sa mu, že by radšej ostala doma. Obžalovanému sa snažil dohovoriť, na čo ho on najprv požiadal o odpustenie a neskôr vulgárne nadával aj jemu. Súčasne dohovárať aj dcére, že takto sa nedá existovať. Poškodená všetko trpela kvôli deťom, aby bolo dobre. Starala sa o ne sama. Obžalovaného zaujímala iba jeho kariéra. O všetkých incidentoch sa dozvedel najmä od staršieho vnuka. Vedel aj o tom, že obžalovaný v dome namontoval odpočívacie zariadenie. S poškodenu komunikoval vždy bez obmedzení. Nikdy však k nim domov neprišla pre pomoc alebo hľadajúc útočisko. Zranenia si u nej nikdy nevšimol. Má vedomosť o tom, že poškodená v roku 2014 vyhľadala pomoc pre týrané ženy. Záverom svojej výpovede uviedol, že toho času sa situácia zlepšila o 100 %. Deti sú pokojnejšie a poškodená už nemá stresy z toho, čo sa bude diať. Rodina je na tom dobre. On má napriek tomu obavy, čo môže obžalovaný poškodenej spôsobiť, keď vyhlásil, že ju zničí.

Svedkyňa P. S., svokra obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný je jej zať a poškodená je jej dcéra. V súvislosti so správaním sa obžalovaného poškodená na tohto v minulosti podala trestné oznámenie, avšak neskôr zmenila svoju výpoveď a trestné stíhanie bolo zastavené. Obžalovaný ju vtedy uprosil, aby tak urobila s prísľubom, že sa bude správať normálne. Jeho správanie sa však vrátilo do starých koľají a bol ešte agresívnejší. Keď bol obžalovaný doma, k dcére postupne prestala chodiť. Nemohla „prežiť“, ako sa k nej správa. S obžalovaným nekomunikuje, pričom tento stav trvá už dlho. Dcéra sa jej zverila, že obžalovaný ju často zbije. To isté jej povedal aj starší vnuk T.. Správanie otca naňho zle vplýva, nakoľko začína byť voči poškodenej taktiež agresívny. Keď sa na situáciu v rodine opýtala mladšieho syna, tiež prizal, že otec mamu bije. Sama bola „x-krát“ svedkom telefonických hovorov, v ktorých obžalovaný poškodenu ponižoval, vulgárne jej nadával, „kde je a kam išla a kde sa kurví“. Žiarlil na ňu, obmedzoval ju, aby nikam nechodila, ani k nim a nemohli ju navštevovať

ani kamarátky. Keď sa poškodená s obžalovaným spolu zhovárali, bola svedkom toho, že obžalovaný na všetko, čo poškodená povedala, reagoval tak, že to nie je pravda a vymýšľa si. Poškodená sa nemohla ani zamestnať. Bola doma a zabezpečovala chod domácnosti. Na jej tvári si všimla modriny a dcéra jej ukázala aj ďalšie na chrbte. V žalovanom období mala aj narazený zub, ku ktorému úrazu došlo tak, že obžalovaný ju stiahol z postele na zem a zaútočil na ňu. O sledovaní svedčilo aj to, že obžalovaný v dome namontoval odpočívacie zariadenie. Jej manžel, svedok Q. S., chodil s deťmi po lekároch, zabezpečoval drevo a kosil záhradu. Za dcérou chodil každý druhý deň, aby jej pomohol. Spolu jej pomáhali aj finančne, postavili jej dom, v ktorom s obžalovaným bývala. Dcéra si od nich požičiavala aj peniaze na vianočné darčeky deťom. O tom, čo sa kúpi a čo bude mať poškodená oblečené, rozhodoval výlučne obžalovaný. Vnuk nosil opotrebované okuliare a zubný strojček pre druhého syna obžalovaný nepovažoval za potrebný. Obžalovaného opísala ako agresívneho, ješitného a panovačného človeka. So svedkom Q. S. na poškodenú apelovali, aby sa s obžalovaným rozviedla. Vždy ich však uisťovala slovami, že to bude lepšie, vydrží to kvôli deťom, a aby sa netrápili. Po podaní návrhu na rozvod manželstva prišiel obžalovaný za nimi domov sľubujúc, že sa zmení, ktorým sľubom dcéra uverila. V čase skutku bola poškodená v strese, keď prišla k nim, bolo na nej vidieť, že plakala. Aj vnuci sa im zverili, že obžalovaný poškodenú udrel a nadával jej. Keď jej začal nadávať aj starší vnuk, po upozornení odpovedal, že keď to môže robiť otec, môže tak robiť aj on. Svedkyňa zároveň dodala, že ona sama nebola svedkom fyzického útoku obžalovaného voči poškodenej. Viackrát ale videla, ako ju obžalovaný chytil za ruky a mykal nimi. Nadávky počula len prostredníctvom telefonátov. Pokiaľ ide o odbornú psychiatrickú pomoc v ich rodine, jej manžel, svedok Q. S. navštívil psychiatra z dôvodu nespavosti. Lieky na spanie brala po nejakú dobu aj poškodená. Raz ich aj pojedla a bola hospitalizovaná na internom oddelení. Tiež uviedla, že jej brat spáchal samovraždu. Záverom svojej výpovede uviedla, že toho času už z poškodenej opadol stres a aj keď má ťažký život, je pokojnejšia a vnútorný pokoj je viditeľný aj v rodine.

Svedkyňa V. L., sesternica poškodenej, na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodená bola počas jej návštevy uvoľnenejšia vtedy, keď bola doma sama. Poškodenú opísala ako matku, ktorá žije pre svoje deti. Má to ťažké hlavne so starším synom, ktorého musí korigovať. Od poškodenej vie, že jej vadilo, že obžalovaný je stále v práci a ona je doma pri deťoch. Chcela pracovať, ale obžalovaný trval na tom, aby zostala doma. Poškodená v tom čase nikam nechodila a s nikým sa nestretávala. O zhoršených vzťahoch s obžalovaným sa jej poškodená zverila asi dva roky pred rozvodom, kedy jej povedala, že obžalovaný sa nechce rozviesť. Vedela, že obžalovaný nevychádzal dobre ani so svokrovcami, sťažoval sa, že svokra sa do všetkého stará. Poškodená sa jej zmienila aj o fyzickej potýčke s obžalovaným, ako aj o tom, že sa medzi nimi neudiala iba raz. Zranenia na poškodenej nevidela. Poškodenej vtedy poradila, aby v prípade, že sa niečo podobné zopakuje a bude mať modriny, navštívila lekára a urobila oznámenie na polícii. Poškodená to však odmietla. Bola tiež svedkom toho, ako obžalovaný poškodenej opakovane telefonoval a poškodená volávala jemu. V rozhodnom období poškodenú navštevovala raz až dvakrát za dva mesiace. Na návštevu sa však vždy vopred ohlásila, lebo to vyžadoval obžalovaný. Posledné dva roky sa už s poškodenu ani s obžalovaným nestretáva, nakoľko nechcela skončiť na súde. Záverom svojej výpovede uviedla, že po rozvode na ňu poškodená pôsobí uvoľnenejšie.

Svedok Ing. W. P., PhD., bývalý kolega obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná od roku 1996, 19 rokov spolu pracovali ako kolegovia na Technickej univerzite vo Zvolene. Z návštev na pracovisku pozná aj poškodenú. S obžalovaným spolu riešili aj osobné veci, spriatelili sa. Z výpovede svedka vyplynulo, že o žalovaných skutkoch nemá žiadnu vedomosť. Svedkom konfliktu obžalovaného voči poškodenej nebol. Naopak, bol svedkom zahanbujúcej situácie, kedy poškodená pred ľuďmi vykrikovala na obžalovaného, že sa zasa „ožiera“ a „kde má ženy“. Vedel o tom, že poškodená opakovane telefonovala obžalovanému do práce a vulgárne mu nadávala, pričom obžalovaný to komentoval tak, že ho manželka z niečoho podozrieva. Raz mu obžalovaný prehral aj „CD“, z ktorého bolo počuť, ako jeho manželka nadáva svojim deťom. Obžalovaný však svoje manželstvo popisoval ako ideálne a šťastné. Vnímal, ako sa obžalovaný prácou snažil zabezpečiť svoju rodinu, chodil na nákupy, venoval sa deťom a brával rodinu na dovolenky. Párkrát obžalovaného s manželkou stretol na nákupoch v Kauflande, pričom vyzerali spokojne a držali sa za ruky. Postavili spolu aj dom, na ktorom má obžalovaný polovičný podiel. Pamätal si aj to, ako bol obžalovaný v roku 2014 šokovaný z návrhu na rozvod manželstva. Často s obžalovaným preberali rodinné problémy, analyzovali ich príčiny, keďže aj on sám sa v roku 2013 rozviedol. Obžalovaný príčinu rozvratu vzťahov s poškodenu videl v svokrovcach, najmä v svokre. Spontánne dodal, že obžalovaný zarábal a poškodená užívala zarobené finančné prostriedky. Záverom svojej výpovede uviedol, že v období spáchania skutkov sa v práci asi

siedmym - ôsmym starostlivým kolegom, otcom, stalo, že sa rozvádzali, hoci išlo o kolegov, ktorí sa finančne starali o domácnosť, o deti, a zabezpečovali svoje manželky. V uvedenej súvislosti sa mu preto vynárala otázka, čo tie manželky chceli a prečo sa chcú rozvieť. Obžalovaného vždy vnímal ako starostlivého otca a javí sa mu nelogické, aby sa na jednej strane všetkými silami snažil zabezpečiť svoju rodinu a na strane druhej by bol schopný takéhoto správania.

Svedok Q.. V. K. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná asi od roku 2010. Obžalovaný bol kolegom jeho priateľky, ktorá pracuje na C. L. M. D.. Manželku obžalovaného pozná z dovolenky M. C., na ktorej boli spolu s obžalovaným a jeho synom F. v apríli roku 2013. Tam manželku obžalovaného videl prvýkrát. Odvtedy sa stretli už len na súde. V súčasnosti sa už s obžalovaným nestretávajú. Počas dovolenky M. C. si nevšimol, že by sa medzi obžalovaným a jeho manželkou niečo udialo, párkrát ich videl, ako išli „ruka v ruke“. Obžalovaný manželku oslovoval „maminka“. Žiadny fyzický útok obžalovaného voči poškodenej nevidel a na poškodenej nespozoroval žiadne zranenia. Obidvaja sa správali normálne a vyzerali spokojne. Všetci traja, obžalovaný, poškodená aj ich syn F., chodili počas dovolenky všade spolu. Dodal, že na tejto dovolenke však nebývali v jednom hoteli, teda sa nevidali každý deň. Ďalej svedok vypovedal, že raz bol svedkom toho, ako poškodená telefonovala obžalovanému, ktorý dal hovor na hlasný odposluch. Počul, že poškodená bola podráždená, zisťovala, kde obžalovaný je a upodozrievala ho z nevery. Stali sa aj situácie, keď sediac s obžalovaným v kancelárii, mal tento od manželky niekoľko neprijatých hovorov. Raz dokonca videl manželku obžalovaného na katedre univerzity a pôsobila naňho uponáhľane a ubehane. Obžalovaného opísal ako aktívneho človeka, je docentom, pracoval na profesúre, a preto sa potreboval venovať práci. Keď sa s obžalovaným občas stretli na pive, nikdy sa mu na svoje manželstvo nesťažoval. Podľa telefonátov jeho manželky ale usúdil, že jej nevyhovuje pracovné zaťaženie manžela. Párkrát ich spolu stretol v Kauflande a pôsobili naňho normálne a fungujúco. Manželka obžalovaného na svedka pôsobila ako spokojná žena. Bola tichšia, ale známky týrania nejavila. Mal z nej ale dojem, akoby nevedela doceniť prínos svojho manžela pre rodinu. Jeho úlohou bolo zabezpečovať financie pre rodinu a úlohou jeho manželky bola starostlivosť o rodinu. Nespozoroval, že by obžalovaný na poškodenú žiaril.

Svedkyňa V.. Y. F. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného prvýkrát videla na psychologickom vyšetrení, ktoré vykonala dňa 31.07.2014 na odporúčenie psychiatričky V.. F. R.. Išlo o psychologické vyšetrenie so zameraním sa na osobnosť vyšetruvaného. V čase výsluchu pôsobila ako klinický psychológ a od apríla 2016 je na starobnom dôchodku. Psychologické vyšetrenie a podané správy vyplývali z rozhovoru s obžalovaným a z ním vypracovaných testov. Psychiatrickú ambulanciu obžalovaný vyhľadal z dôvodu prebiehajúceho rozvodu, ktorý znášal ťažko a rozvádzal sa nechcel s odôvodnením, že má manželku aj deti rád. Zmienil sa aj o tom, že rozvodom sa situácia ešte zhorší, pretože ani jeden z nich sám nezvládne výchovu detí. Vyšetrením obžalovaného zaznamenala u tohto nevyváženú emotivitu, kedy aj na menšie podnety mohol reagovať neprimerane intenzívne, ťažšie sa vyrovnávať so záťažovými situáciami a tieto úzkostne prežívať. Toto sa objavilo v testových metódach. Znamky duševného ochorenia neboli prítomné. Obžalovaného znalkyňa zhodnotila ako citlivosť, pracovitý, vytrvalý človek so zvýšenou ašpiračnou úrovňou. Konštatovala, že agresivita u obžalovaného nie je dominantnou črtou jeho osobnosti, pričom v záťažových situáciách môže u neho dôjsť k neprimeranému správaniu.

Svedok F. V. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného a poškodenú videl prvýkrát vtedy, keď obžalovaného niekedy v roku 2014 sťahoval. Brat ho vtedy požiadal, aby šiel obžalovanému pomôcť odviezť mu z domu nejaké veci. Vypovedal, že celé sťahovanie prebehlo v pokoji. Hádka vznikla len kvôli televízoru. V správaní obžalovaného však nezaregistroval žiadne známky agresie. Pri sťahovaní bol prítomný aj syn obžalovaného, ktorý plakal, aby otec neodchádzal. Vzhľadom na rozpory oproti výpovedi svedka z prípravného konania, tento po prečítaní časti tejto výpovede uviedol, že všetko, čo povedal v prípravnom konaní, je pravda, a pokiaľ si na niektoré okolnosti na hlavnom pojednávaní nespomenul, stalo sa tak len preto, že si na ne už nepamätá. Potvrdil pravdivosť prvotnej výpovedi, kedy uviedol, že manželka po príchode obžalovaného do domu začala kričať, že ide volať políciu a obžalovanému nadávala. Pôsobila naňho psychoticky a nervózne a obžalovaný zas tak, akoby sa jej do očí smial. Nevedel ale, o čo medzi nimi išlo.

Svedkyňa V. Š. a svedkyňa V. T., sestry obžalovaného na hlavnom pojednávaní odmietli vypovedať. Po poučení podľa § 130 ods. 1 Tr. poriadku odmietli vypovedať aj v prípravnom konaní.

Zo zápisnice o výsluchu F. T., v čase výsluchu osoby mladšej ako 18 rokov, zo dňa 16.10.2014 súd zistil, že maloletý je mladším synom obžalovaného a poškodenej. Pri svojom výsluchu maloletý uviedol, že býva s rodičmi a s bratom. Doma sa mu nebýva dobre, s mamou má ale dobrý vzťah, so všetkým mu pomáha. Po tréningu doma hocikeďy zaspí, ale otec ráno vstane skôr a začne búchať, trieskať, aby zobudil mamu a tým zobudí aj jeho a brata. Ďalej uviedol, že „k mamine sa oco určite nespráva dobre a k bratovi tiež veľmi dobre nie“. Škaredo jej nadáva, s mamou sa ale rozviešť nechce, lebo „vraj všetko funguje normálne, ale nepochopil to“. Pred dvoma týždňami videl, ako dal otec mame facku a keď vyšla z dverí, videl, že mala červené ucho. Keď je otec našťvaný viacej, tak mamu bije. Stalo sa tak už veľakrát a aj pred ním. Pred pol rokom alebo pred rokom sa stalo to, že otec prišiel domov „ožratý“, pustil nahlas televízor, vyšiel hore a začal mame nadávať, dal jej zopár faciek a kolenom ju kopal do rebier. Brat T. ho potom obliat vodou. Otec mamu bil aj pred bratom. Bil ju už viackrát. Keď sa s mamou hádajú, otec kričí na celý dom. Potom, ako sa chceli rozviešť, otec vravel, že to napraví a bude normálny. Mama to vtedy stiahla a otec asi po roku alebo po dvoch zase začal. Otec mame nadával aj na dovolenke v Chorvátsku, keď sa pozerala po pláži a keď prišli na ubytovňu, dal jej facku. Dodal, že „ocino je proste taký“. Vykrikuje mame, že sa furt pozerá po iných mužoch. Aj keď sa mama na dovolenke pozdravila kolegoví, oco jej dal päšťou do chrbta, že komu sa zdraví. Potom ju ešte zbil v izbe. Nevidel to, ale bolo to dosť počuť. Keď otec mamu bije, on sa ju snaží chrániť. Ďalej vypovedal, že otec si nepraje, aby k nim niekto prišiel na návštevu, vznikne problém, nadáva a kričí, je žiarlivý na každého, mame nedovolí s nikým sa stretnúť a keď k nim aj prídu starí rodičia, po ich odchode kričí, že u nich zasa boli. Keď ho mama začala vozit' na hokej, otec nadával, či sa tam chodí rozprávať s chlapmi a zakázal jej to. Vždy keď ho mama vezie na hokej, otec jej to potom vykrikuje, že tam nemá čo robiť. Aj keď boli s mamou v kine, otcovi to nepovedali, lebo by začal húkať, trieskať a brat by nemohol spať. Otec im doma nepomáha, „lebo je lenivý“, mama už štyri roky kosí záhradu a robí všetko. Na nákupy chodili všetci spolu a posledne, keď už otec nákupy platiť nechcel, všetko musela platiť mama. Vtedy musela poprosiť rodičov. Tí jej veľmi pomáhajú. Odkedy otec začal mame nadávať, brat T. sa to od neho naučil a mame začal nadávať tiež. Keď je otec k mame veľmi zlý, keď je najhoršie, vtedy sa ju brat snaží chrániť. Mama o tom všetkom nechcela hovoriť starým rodičom, ani on im to nesmel povedať, lebo by sa strachovali. Krv na mame nevidel, iba modriny na rebrách. K lekárovi ale nemohla ísť, lebo otec ju nikam nepúšťa. Vyslovil názor, že mama by sa mala „jednoznačne“ rozviešť, nakoľko „toto nie je normálne“. Nepáči sa mu, ako sa otec k mame správa. Keď ju chcel raz ochrániť, otec dal facku aj jemu. Udrel ho dokopy dvakrát a brata otec tiež občas bije. Najhoršie sa ale správa k mame. Spontánne sa zmienil aj o tom, že otec občas pije, dakedy príde dosť opitý a dakedy vôbec. K mame sa ale správa zle „furt“. Keď si vypije, je horší, keď je triezvy, tak trochu menej. Otec mame nedáva peniaze a keď jej nejaké dá, oblečenie kúpi iba jemu a bratovi, ale sebe nič. Má vedomosť o tom, že otec má priateľku a raz ju aj dovedol k nim domov, ale brat ju vyhodil. Mama nemala žiadneho muža, ani žiadnych kamarátov a aj keď s ním bola na hokeji, rozprávala sa iba so ženami. Otec jej volal na mobil a hovoril, že „kde sa ideš kurviť“. Počas hádky začne aj mama vrieskať po otcovi, snaží sa mu hovoriť, prečo na ňu nadáva, ale keď naňho zvýšila hlas, otec jej dal facku. Mama otcovi navará aj večeru, lebo otec sa nevie o seba postarať a chodí len do reštaurácie.

Z výsluchu znalca W. Q. E. súd zistil, že znalec zotrval na písomne podanom znaleckom posudku. K osobe obžalovaného uviedol, že nejde o osobu, ktorá by bola vybavená trvalou pohotovosťou k agresívnym prejavom. Z praxe ale vie, že v prípade použitia psychoaktívnych látok dochádza k poklesu prahu na uvoľnenie agresie, človek je uvoľnenejší a aktívnejší a môže sa správať netypicky ako v situáciách bez požitia psychoaktívnych látok. Uzavrel, že k takémuto konaniu mohlo dochádzať aj u obžalovaného. Obžalovaného opísal ako aktívnu, sebavedomú a vysoko nadpriemerne inteligentnú osobu.

Znalec MUDr. V. B. pri svojom výsluchu rovnako zotrval na záveroch podaného znaleckého posudku. Vyjadriac sa k osobe obžalovaného uviedol, že ide o akcentovanú osobnosť s rysmi emočnej nezrelosti, čo je z psychiatrického a forenzného hľadiska považované za trvalú poruchu osobnosti neznižujúcu vo všeobecnosti ovládacie ani rozpoznávacie schopnosti. Vysvetlil, že pri trvalej poruche osobnosti ide o disharmonickú štruktúru osobnosti, ktorá má niektoré črty buď zvýraznené, napríklad v oblasti inteligencie a naopak, v emočnej oblasti sa javí nezrelá. Uvedené konštatovanie znalec oprel o záver psychologického vyšetrenia, o výpovede svedkov, ako aj o pozorovanie obžalovaného na základe empirie. V súhrne konštatoval, že štruktúra osobnosti obžalovaného ho disponuje k impulzívnemu správaniu. Hoci prejavy agresívneho správania neboli zistené, vzhľadom na popísanú štruktúru osobnosti nie je možné vylúčiť, že počas ovplyvnenia alkoholom môže byť prítomný sklon k takémuto správaniu. U obžalovaného boli prítomné znaky nadužívania alkoholu, jeho zvýšená

tolerancia, keď obžalovaný sám uviedol, že pri takomto vyšetrení zvládne vypiť 4 až 5 pív, resp. 1,5 litra vína. Takéto množstvo alkoholu odbrzdzuje impulzívne črty osobnosti obžalovaného a môže uňho viesť k neočakávanému správaniu. Znalec záverom svojej výpovede uviedol, že impulzivita je trvalou osobnostnou výbavou u obžalovaného a pri pití alkoholu sa zvýrazňuje, čo vyplynulo najmä zo zadovážených svedeckých výpovedí.

Znalkyňa V.. D. K. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní ťažiskovo uviedla, že v rámci podkladov, ktoré mala pri vypracovaní znaleckého posudku k dispozícii a z ktorých vychádzala, nezistila, že by v konaní boli vypočutí takí svedkovia, ktorí boli priamymi svedkami násilia voči poškodenej. K uvedenému na vysvetlenie doplnila, že pre domáce násilie je charakteristické to, že sa odohráva bez svedkov za zatvorenými dverami. Poukázala na to, že súčasťou spisu je aj konštatovanie, že maloletý T., ktorý bol od roku 2007 sledovaný v psychiatrickej ambulancii, popísal skutočnosti, ktoré sa odohrávali doma, a na základe ktorých ošetrujúca lekárka podala podnet na prešetrenie situácie v domácnosti. Vyslovila názor, že je vysoko pravdepodobné, že udalosti sa odohrali tak, ako o nich maloletý syn vypovedal. U poškodenej bola zistená úzkostne depresívna porucha, ktorá je dôsledkom dlhodobého psychického a fyzického týrania zo strany manžela. Ide o neurotickú poruchu a jej príčinou je dlhodobá (chronicky) pôsobiaca psychotrauma, ktorá má za následok prejavy vysokej intrapsychickej tenzie, pocit vnútorného napätia a obavnosti. U poškodenej boli indikované úľakové reakcie, poruchy afektivity, ktorá kolísala a miestami sa aj samotná poškodená prejavila agresívnejšie. Takýto prejav znalkyňa vysvetlila ako prejav bezmocnosti, keď agresivita ako osobnostná črta u poškodenej nebola zistená. U poškodenej bolo zistené depresívne prežívanie sýtené pochybnosťami o sebe, pocitmi menejcennosti, kedy znalci s vysokou pravdepodobnosťou konštatujú, že uvedené prejavy sú priamymi dôsledkami chronickej psychotraumy, ktorá vyplývala z príkoria, ktoré sa dialo v domácom prostredí. Znalkyňa tiež uviedla, že domáce násilie a týranie nesúvisí s tým, aké má osoba vzdelanie, ale skôr so štruktúrou osobnosti. Obžalovaná bola od začiatku vzťahu s obžalovaným manipulovaná a aj keď si uvedomovala, že správanie obžalovaného je neprimerané, klamala samú seba, že sa to zmení. Chcela tým udržať rodinu. Obžalovaného ako svojho partnera ospravedlňovala, zľahčovala jeho správanie voči nej a zatiaľ čo čakala, kedy sa jeho správanie zmení, jeho násilie sa stupňovalo. Poškodená bola izolovaná od spoločnosti, ekonomicky závislá od obžalovaného, nepracovala, čím strácala sebadôveru a neverila, že by dokázala fungovať samostatne. Uvedené skutočnosti sa u nej nabaľovali a spôsobovali to, že mala obavy vyjsť s tým pred orgány činné v trestnom konaní aj pred najbližších. Poškodenú spolu so znalkyňou V.. T. R. vyšetrovali z hľadiska dlhobojšieho časového obdobia a zistenia neizolovali len na určité časové obdobie, konkrétne na obdobie rokov 2011 až 2014. Podkladom pre znalecké závery boli aj výsledky psychologických záverov. Závery znaleckého posudku by neovplyvnili ani prípadné zistenia inej závažnej duševnej poruchy v pokrvnom príbuzenstve. Poškodená bola vyšetrená dvakrát, a je fakt, že počas vyšetrenia realizovaného v čase, kedy už obžalovaný s poškodenou nežil, boli popísané príznaky u obžalovanej menej výrazné. Pripustila, že môže dôjsť k zlepšeniu psychického stavu poškodenej až k jej vyliečeniu. Predpokladom je, že poškodená nebude žiť s obžalovaným, podrobí sa psychoterapii a bude pokračovať v psychiatrickej liečbe.

Znalkyňa W.. Š. B. k zisteným záverom o psychotraume u poškodenej na hlavnom pojednávaní uviedla, že táto sa väčšinou prejavuje stratou životnej perspektívy, ľahostajnosťou, citovou otupenosťou a zníženou dynamikou celkového správania. Syndróm týranej ženy nie je diagnostická jednotka podľa medzinárodnej klasifikácie chorôb, pretože príznaky, akými sa prejavuje, sú u týraných osôb veľmi rôznorodé a variabilné. Dôsledky týrania sa prejavujú napr. postraumatickou stresovou poruchou, naučenou bezmocnosťou, ktorá obsahuje pasivitu, odovzdanosťou pri útokoch, nehľadaním pomoci, nízkym sebavedomím, neistotou a stratou vlastnej hodnoty ako človeka. Pri naučenej bezmocnosti potom hrozí, že týraná osoba začne agresívne ataky partnera prežívať ako ohrozujúce na živote a vzniká riziko zúfaleho impulzívneho útoku. Zdrojmi takýchto záverov boli klinické metódy ako rozhovor, pozorovanie, testové metódy, tzv. psychodiagnostické testy, ktoré znalec volí podľa povahy problému a veku vyšetrovaného. Poškodenou popísaný spôsob správania sa obžalovaného vykazoval vysoké známky manipulácie a kontroly správania v čase, keď ona bola do neho zamilovaná. Poškodená sa s fyzickým násilím ľahšie zmierovala a zo začiatku obžalovanému všetko prepačovala. K dôvodom vzatia podaného trestného oznámenia späť poškodenou znalkyňa na vysvetlenie uviedla, že týraný človek musí dospieť do istej aktivity, kedy na seba prevezme zodpovednosť za to, že vzťah ukončí, čo sa u poškodenej nestalo zo strachu, ale aj preto, že bola citovo otupená a naučila sa s tým žiť. Keď poškodená zostala doma sama, obžalovanému sa vytvoril priestor na jej manipulovanie a ovplyvňovanie do tej miery, že poškodená si sama vyžiadala opätovný výsluch, pri ktorom poprela, že to, z čoho obvineného viní, je

pravda. Znalecké zistenia nevychádzajú len z výsluchu poškodenej, ale aj z výsledkov psychologického testového vyšetrenia, kde sa popísané príznaky u poškodenej preukázali. Toho času by už boli výsledky iné, pretože priama príčina problémov poškodenej s ňou už nie je denne prítomná, keďže s obžalovaným už nežije. Poukázala aj na to, že maloletý syn F. vo výpovedi uviedol, že starší syn T. bol otcom nabádaný, aby matku sledoval, kontroloval, kto s ňou chodí a kedy sa vrátila domov. Syn T. následne kopíroval správanie sa otca voči matke. Poškodená ho v prežívanej bezmocnosti a zúfalstve mohla udrieť, alebo mu niečo škaredé povedať. Vierohodnosť výpovede poškodenej posudzovala na základe prítomnosti poškodenej pri výsluchu a podľa testových metód. Výpoveď potom označila za primerane konzistentnú, ktorá mala logickú štruktúru a popis detailov bol natoľko podrobný a špecifický, že pokiaľ človek takú situáciu neprežil, nedokázal by ju takto popísať. Emocionálne prežívanie počas výpovede označila za priliehavé obsahu hovoreného a prežitého a pokiaľ sa v časových súvislostiach vyskytovali malé nezrovnalosti, je to skôr dôkazom pre vierohodnosť výpovede ako nevierohodnosť, pretože presný časový popis udalostí za dlhé obdobie je od priemerného človeka málo pravdepodobný a svedčí skôr o nižšej vierohodnosti, čo sa u poškodenej nestalo. K znaleckému skúmaniu maloletého F. uviedla, že tento sa jej zveril, že s bratom T. matke odporúčali, aby sa rozviedla, lebo tak ako žijú s otcom, to nie je normálne. Maloletý F. mal v čase svojho výsluchu 13 rokov, pričom dieťa v takomto veku prítomné pri konfliktnom spolužití rodičov počúva, čo títo hovoria. Znalkyňa vylúčila, že by maloletý nemal svoj názor na spolužitie rodičov. Sám ťažko znášal správanie sa otca voči matke. Vo výpovedi maloletého syna vylúčila inú motiváciu, než tú, že chcel brániť matku a žiť „v klude“.

Súd v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní sa oboznámil aj so závermi znaleckých posudkov ustanovených znalcov, a to so znaleckým posudkom znalkyne PhDr. Štefánie Stanislavovej (č. I. 332 - 345, č. I. 348 - 359), zápisnicou o jej výsluchu (č. I. 361 - 362), znaleckým posudkom znalkyň MUDr. Renáty Lóškovej a MUDr. Zuzany Kašparovej (č. I. 367 - 408), doplnkom znalkyň k znaleckému posudku (č. I. 409 - 417), zápisnicou o výsluchu znalkyne MUDr. Renáty Lóškovej (č. I. 418 - 421), ďalej prečítal znalecký posudok znalca MUDr. Jinřicha Cupáka (č. I. 430 - 470), znalecký posudok znalcov MUDr. Jána Vongreja, MUDr. Martina Somoru a PhDr. Jindřicha Cupáka (č. I. 473 - 512) a zápisnice o výsluchu znalca MUDr. Jána Vongreja (č. I. 517 - 521) a znalca MUDr. Jinřicha Cupáka (č. I. 522 - 528).

Zo znaleckého posudku PhDr. Štefánie Stanislavovej, znalkyne z odboru psychológia, odvetvia klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, poradenská psychológia, č. 24/2014 zo dňa 23.10.2017 súd zistil, že znalkyňa pri vyšetrení poškodenej dňa 24.09.2014 dospela k záverom, že v poškodenej ide o osobu s narušenou osobnou identitou. Dlhodobé hrubé a agresívne správanie sa manžela spolu so sociálnou izoláciou a ekonomickou závislosťou vyústilo u poškodenej k patologicky astentickej sebarecepčii s podrobivosťou, oslabením osobnostných kompetencií, s prežívaním bezmocnosti, beznádeje a zbytočnosti. Klinický obraz zodpovedá chronickej psychotraume, zapríčinennej prežitými udalosťami, pričom zistená porucha nadobudla trvalý charakter. Pozorovateľná bola tendencia vymaniť sa zo súčasného nepriaznivého stavu, čoho je poškodená schopná len s podporou a s pomocou okolia. Zdravotný stav znalkyňa zhodnotila ako dlhodobo destabilizovaný, vyžadujúci psychoterapiu v ambulantných podmienkach a sociálne poradenstvo. Z hľadiska štruktúry osobnosti poškodenej konštatovala, že poškodená je potenciálne extrovertná, s vynútenou izoláciou od ľudí, toho času pasívna, neistá, závislá a nerozhodná. Aj pri menšej záťaži reaguje úzkostne, v popredí je nepokoj, nervozita, plačlivosť, obavy a usedavosť, že problémy nezvládne vyriešiť. Jej sebadôvera je nízka. Nebolo zistené, že by poškodená nadsadzovala ohľadom prežitých udalostí, modifikovala ich alebo si vymýšľala skutočnosti, ktoré neprežila. Jej výpovede označila znalkyňa za konzistentné, korešpondujúce s opisom udalostí počas psychologického vyšetrenia. Produkovaný popis svedčí o značnej otupenosti prežívania, čo znalkyňa vysvetlila veľmi častou frekvenciou popisovaného správania sa manžela počas dlhodobého spolužitia. Vzhľadom na destabilizovaný psychický stav poškodenej, ktorý stupeň destabilizácie je v priamej súvislosti so správaním sa páchatel'a, znalkyňa neodporučila konfrontáciu poškodenej s obžalovaným.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal aj závery znaleckého posudku č. 25/2014 podaného znalkyňou PhDr. Štefániou Stanislavovou ohľadom maloletého syna obžalovaného a poškodenej F. T., nar. XX.XX.XXXX. Maloletý bol vyšetrený dňa 22.10.2014. Z hľadiska štruktúry jeho osobnosti znalkyňa konštatovala, že u maloletého je prítomná vysoká miera úzkostnej neistoty a napätej dráždivosti. Ťažiskovo konštatovala, že udalosti, ktoré maloletý popísal vo svojej výpovedi dňa 16.10.2014 sú udalosťami, ktoré prežil. Popísal ich vierohodným spôsobom, relatívne konzistentne, s dostatočným množstvom relevantných detailov a spôsobom zodpovedajúcim veku a mentálnej úrovni. Tendencia

vedome klamať nebola zistená. Udalosti, ktoré maloletý vo svojom rodinnom prostredí dlhodobo prežíval, zanechali stopy na jeho vývine (narušenie osobnej a rodinnej identity). K možnému ovplyvňovaniu maloletého konštatovala, že maloletý je viac solidárny s matkou, uvedomuje si neadekvátnosť otcovho správania sa voči nej, dokáže vnímať rozdiely v prístupe matky aj otca, a to aj v ich správaní navzájom a obáva sa otcovej reakcie v prípade, že by bol oboznámený s jeho výpoveďou. Rozhodol sa vypovedať podľa „pravdy“ a niesť riziko za otcovu nevôľu. Matku chce chrániť a boli uňho zistené prvky ľútosti a potláčaného hnevu za jej nekompetentnosť riešiť vlastnú situáciu. K otcovi v čase znaleckého vyšetrenia mal ambivalentný až negatívny vzťah. Vzťah k starým rodičom a k bratovi je pozitívny. Vedomé ovplyvnenie maloletého inou znalkyňa neindikovala. Záverom podaného znaleckého posudku znalkyňa neodporučila vykonávať ďalšie procesné úkony s maloletým v prítomnosti jeho otca z dôvodu, že predmetné udalosti nadlimitne zaťažujú psychiku maloletého a ďalšia záťaž prípadným výsluchom, konfrontáciou alebo účasťou na súdnom pojednávaní by predstavovala hrozbu vážnejšej destabilizácie psychiky maloletého a narušenie rovnováhy rodinného systému.

Znalkyňa PhDr. Štefánia Stanislavová pri výsluchu v prípravnom konaní dňa 28.11.2014 k podanému znaleckému posudku v súlade s jeho závermi uviedla, že klinický obraz poškodenej zodpovedá chronickej psychotraume, ktorá vznikla dlhodobým, hrubým a agresívnym správaním sa obžalovaného. Psychotrauma je zároveň následkom psychického aj fyzického násillia, sociálnej izolácie a ekonomickej závislosti. Poškodená trpí syndrómom týranej ženy s dominanciou patologicky pretrvávajúcej väzby k manželovi a zotrvávaním vo vzťahu s ním.

Zo znaleckého posudku MUDr. Zuzany Kašparovej a MUDr. Renáty Lóškovej, znalkyň z odboru zdravotníctvo a farmácia, z odvetvia psychiatria, č. 24/2015 a č. 17/2015 zo dňa 24.04.2015 vyplynulo, že vyšetrením duševného stavu poškodenej dňa 08.04.2015 bolo zistené, že táto trpí postrahovanou úzkostne depresívnou poruchou, ktorá je dôsledkom dlhodobého psychického a fyzického týrania zo strany manžela a ekonomickým a sociálnym obmedzovaním. Podkladom zistenej poruchy je psychotrauma súvisiaca s prežitými udalosťami a je v súvislosti s vyšetrovaným trestným činom. Na poškodenú dlhodobo vplyva stres, ktorému čelila v súvislosti s neprimeraným a agresívnym správaním sa jej manžela. Rozvinula sa u nej depresívna symptomatika, ktorej súčasťou boli prehnané emocionálne reakcie. Po odstránení stresových faktorov a spolupôsobení psychofarmakoterapie znalkyne konštatovali stabilizáciu zdravotného stavu, kedy prehnané emočné prejavy neboli prítomné. Zistená úzkostne depresívna porucha je dôsledkom doterajšieho spôsobu života a konfliktného partnerského vzťahu. Prítomnosť úzkostne depresívnej poruchy znalkyne konštatovali aj v ambulantných psychiatrických nálezoch MUDr. Kvetoslava Moravčika.

V Doplnku k znaleckým posudkom č. 24/2015 a č. 17/2015 zo dňa 24.04.2015 vyhotovenému pod č. 88/2015 a č. 83/2015 dňa 25.11.2015 znalkyne uviedli, že poškodená bola opätovne vyšetrená dňa 23.11.2015. Prijali záver o prítomnosti chronifikovanej neurotickej symptomatiky, príznaky ktorej sú niekedy viac, inokedy menej zvýraznené, ale sú trvalé a diagnosticky zodpovedajú príznakom úzkostnej a depresívnej reaktívnej poruchy a somatoformnej neurotickej poruchy. Uvedené príznaky sú dôsledkom dlhodobej psychotraumatizácie z obdobia spolužitia vo vzťahu s bývalým manželom a aj v súčasnej dobe majú významne nepriaznivé následky pre uspokojenie životných (partnerských) a spoločenských potrieb poškodenej a podieľajú sa na sťažnosti jej spoločenského uplatnenia. Uvedené následky dosiahli intenzitu vážnej duševnej poruchy pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií a boli ohodnotené počtom bodov 600 bez navýšenia.

Znalkyňa MUDr. Renáta Lóšková pri výsluchu v prípravnom konaní dňa 09.03.2016 poukázala na závery podaného znaleckého posudku. Uviedla, že posudzovaná osoba - poškodená bola konfrontovaná s údajmi získanými zo spisového materiálu. Osobitne zdôraznila, že lekárske vyšetrenie nespočívalo len v tom, čo poškodená povie, ako sa správa a prejavuje. Podkladom pre vypracovanie znaleckého posudku sú väčšinou výpovede strán, uznesenie o vznesení obvinenia, iné znalecké posudky, výsluchy znalcov z iných medicínskych odborov a dôkladné znalecké vyšetrenie posudzovanej osoby.

Zo znaleckého posudku MUDr. Jána Vongreja, MUDr. Martina Somoru a PhDr. Jindřicha Cupáka, znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, psychológia a psychiatria č. 26/2015 zo dňa 11.05.2015 súd zistil, že znalci vykonali vyšetrenie obžalovaného jednotlivo. V záveroch znaleckého posudku konštatovali, že obžalovaný v čase spáchania trestného činu netrpel žiadnym duševným ochorením v pravom slova zmysle. Osobnosť obžalovaného zhodnotili ako akcentovanú s rysmi emočnej nezrelosti,

čo je z psychiatrického a z forenzného hľadiska považované za trvalú poruchu osobnosti vo všeobecnej neznižujúcej ovládacej ani rozpoznávacej schopnosti. Závislosť od alkoholu ani iných návykových a omamných látok v zmysle choroby zistená nebola. Konštatovaná bola adaptačná porucha pod obrazom úzkostnej depresívnej poruchy. Z hľadiska liečby a nebezpečnosti pre spoločnosť znalci u obžalovaného nezistili dôvod na uloženie ochranného opatrenia a jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska nepovažovali za nebezpečný.

Zo znaleckého posudku PhDr. Jindřicha Cupáka, znalca z odboru psychológia, z odvetvia klinická psychológia dospelých č. 10/2015 zo dňa 14.05.2015 vyplynulo, že znalec po vykonaní klinicko - psychologického vyšetrenia obžalovaného dňa 29.04.2015 dospel k záverom, že pri uložení trestu odňatia slobody obžalovanému a neprítomnosti závislosti od psychoaktívnych látok je možné očakávať nápravu a takýto trest môže uňho splniť výchovný účel. Konštatoval, že intelektové schopnosti obžalovaného sú vysoko nadpriemerné, agresivita nepatrí do trvalej výbavy jeho osobnosti a objavuje sa v situáciách poklesu práhu na uvoľnenie agresie účinkami psychoaktívnych látok. Vzťah obžalovaného k poškodenej zhodnotil ako pomerne chladný, bez hlbšej citovej väzby, čiastočne majetnícky. S ohľadom na kataktymne myslenie obžalovaného znalec konštatoval, že jeho tvrdenia o priebehu skutkov nemožno považovať za plne hodnoverné. Z hľadiska motivácie alebo možnej pohnútky obžalovaného k spáchaniu trestného činu bolo u obžalovaného z psychologického hľadiska konštatované výrazné narušenie emočnej väzby k manželke a pokles práhu na uvoľnenie agresie pri opakovaných matrimoniálnych situáciách.

Znalec MUDr. Ján Vongrej pri výsluchu v prípravnom konaní dňa 16.11.2015 poukázal na závery podaného znaleckého posudku. Vypovedal, že znalci obžalovaného vyšetrili v jeden deň a k diagnostickým záverom dospeli na základe jeho psychiatrického a psychologického vyšetrenia a dostupnej dokumentácie vedenej v tejto veci. Osobu obžalovaného zhodnotili ako akcentovanú osobnosť, abnormne štruktúrovanú, líšiacu sa v porovnaní s populačnou normou v emočnej nezrelosti. Zopakoval, že u obžalovaného môže dôjsť k uvoľneniu agresivity účinkami eventuálne pozitívnych psychoaktívnych látok. Nie je však trvalou črtou osobnosti obžalovaného. K uvedeným záverom dospeli z autoanamnestických údajov, ktoré obžalovaný podal pri vyšetrení aj z psychologického vyšetrenia. Dodal, že obžalovaný počas vyšetrenia sám uviedol, že prvý kontakt s alkoholom mal ako 16 ročný, prvú opitnosť ako 22 ročný, zvykne si dať pivo a pri vhodnej situácii zvládne vypiť aj 1,5 litra vína.

Znalec PhDr. Jindřich Cupák pri výsluchu v prípravnom konaní dňa 08.09.2015 poukázal na závery spoločne podaného znaleckého posudku. Vo svojej výpovedi podrobne rozviedol zistené majetnícke správanie sa obžalovaného a jeho prejavy. Pri konštatovaní o majetníckom vzťahu obžalovaného k poškodenej vychádzal znalec aj zo skutočností, že poškodená predchádzajúce obvinenia voči manželovi stiahla a vyslovil úvahu, že sa tak mohlo stať práve v dôsledku správania sa obžalovaného. Pri výsluchu v prípravnom konaní dňa 09.03.2016 sa znalec vyjadril aj k znaleckému posudku, ktorý podal samostatne pod č. 10/2015 dňa 14.05.2015. Na potvrdenie jeho záverov doplnil, že v súžití obžalovaného a poškodenej hralo významnú úlohu aj ochorenie ich syna T.. Taktiež vysvetlil, že vzťah týranej a týrajúcej osoby je sprevádzaný dynamickými výkyvmi, kvalita vzťahu je premenlivá, keď po období nepríjemností nasleduje obdobie pokoja a po čase sa znovu objavia sťažnosti na týranie a tieto fázy sa opakujú. Pokiaľ ide o prejavy poškodenej ako týranej osoby vo vzťahu k obžalovanému (nadávky, hrozby, vulgárne výrazy), tieto označil ako výraz bezmocnosti, neschopnosti adekvátne riešiť situáciu alebo primerane reagovať.

V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil aj s listinnými dôkazmi, a to s lekáorskými správami lekárky MUDr. Veroniky Rumanovej (551 - 555, 557), s uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 13P/13/2014 - 61 zo dňa 16.06.2014 (č. l. 558), s uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 15P/18/2014 - 40 zo dňa 16.06.2014 (č. l. 559 - 561), s uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 11C/79/2014 - 153 zo dňa 21.11.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/2/2015 - 222 zo dňa 13.01.2015 (562 - 574), s rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 13P/13/2014 - 479 zo dňa 09.11.2015 (595 - 602), s obsahom spisu ORP1004/1-OSV-ZV-2007 (608 - 613), ORP-2014/OBV-2007 (614 - 616), s úradným záznamom (č. l. 630), so správou obce Lieskovec na obžalovaného, výpisom z evidencie priestupkov a odpisom registra trestov (665 - 672, 884).

Starší syn obžalovaného a poškodenej T. T. bol v roku 2014 opakovane vyšetrený v psychiatrickej ambulancii lekárky MUDr. Veroniky Rumanovej. Z hľadiska diagnostického záveru bola uňho zistená

porucha správania a socializácie. Rovnakému vyšetreniu sa podrobil aj mladší syn F. T.. Z obsahu anamnézy boli indikované problémy v rodine, vyhrotenie situácie, maloletý si nerozumie so starším bratom, je svedkom útokov otca na matku, následne je nervózny, doma sa mu nepáči, vadia mu hádky rodičov, otec mamu občas bije, on ju bráni a od minulého roka (rok 2013) sa to zhoršilo. Z hľadiska diagnostického záveru bola uňho zistená zmiešaná porucha správania a emócií. Starší syn má diagnostikovanú poruchu správania a socializácie - Aspergerov syndróm s autistickým vývinom osobnosti. S nástupom dospelosti sa uňho vyvinula schizofrénna porucha s prenosom do afektivity.

Uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 15P/18/2014 - 40 zo dňa 16.06.2014 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým obžalovanému ako otcovi maloletých detí T. T. a F. T. uložil povinnosť prispievať na výživu sumou 150 € na vtedy maloletého T. P. sumou 100 € na maloletého F..

V konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 11C/79/2014 bola obžalovanému na návrh poškodenej uznesením č. k. 11C/79/2014 - 153 zo dňa 21.11.2014 uložená povinnosť nevstupovať do rodinného domu a na príslušné pozemky nachádzajúce sa v katastrálnom území R., Y. R.. Ide o rodinný dom, v ktorom bývala poškodená spoločne s obžalovaným a s maloletými deťmi. Dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia bolo podozrenie s násilného správania sa obžalovaného k poškodenej. Predmetné uznesenie bolo potvrdené uznesením odvolacieho súdu č. k. 14Co/2/2015 - 222 zo dňa 13.01.2015.

Rozsudkom č. k. 13P/13/2014 - zo dňa 479, právoplatným dňa 15.12.2015 Okresný súd Zvolen manželstvo poškodenej a obžalovaného rozviedol, maloletého F. T. na čas po rozvode manželstva zveril do osobnej starostlivosti matky a obžalovaného zaviazal prispievať na jeho výživu sumou vo výške 250 € mesačne. Zároveň bol upravený styk maloletého syna s otcom.

Z obsahu spisu Okresného riaditeľstva PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície, oddelenie skráteného vyšetřovania Zvolen sp. zn. ORP1004/1-OSV-ZV-07 súd zistil, že poškodená podala na obžalovaného trestné oznámenie už dňa 18.05.2007. V trestnom oznámení popísala fyzické útoky a napádanie zo strany obžalovaného, uviedla, že obžalovaný ju dňa 17.05.2007 v neskorých večerných hodinách zbil, stiahol ju z postele na zem, pritlačil jej ruky o zem a dlaňami a pästami rúk ju bil po tvári. Uviedla, že takéto správanie obžalovaného sa stupňuje, je častejšie, trestné oznámenia však nepodávala, nakoľko mala z obžalovaného strach a myslela si, že sa to zlepší. V doplnení trestného oznámenia zo dňa 08.06.2007 uviedla, že svoju situáciu nechce riešiť súdnou cestou ani trestným konaním. Veci popísané v trestnom oznámení negovala s dôvetkom, že všetko opísala najhoršie a impulz na podanie trestného oznámenia vyšiel zo strany jej rodičov. Uznesením zo dňa 20.06.2007 bola vec odovzdaná správne orgánu na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Prílohou spisu Okresného riaditeľstva PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície, oddelenie skráteného vyšetřovania Zvolen sp. zn. ORP2014/1-OBV-ZV-07 je odstúpenie zápisnice o trestnom oznámení, ktoré poškodená podala dňa 18.05.2007 a lekárska správa lekára V. Z. Š., Nemocnice s poliklinikou Zvolen zo dňa 18.05.2007, z obsahu ktorej vyplýva tvrdenie poškodenej, že dňa 17.05.2007 ju manžel opakovane inzultoval do tváre. Z hľadiska objektívneho nálezu lekára bol zistený opuch a hematómy. Lekárom bol prijatý diagnostický záver - pohmoždenia a hematómy v okolí obidvoch očí.

Obžalovaný je prihlásený na trvalý pobyt v obci R., S. XXX/XX. Z miesta trvalého bydliska mu nie je nič vytýkané. Z evidencie priestupkov je zistiteľné, že obžalovaný bol priestupkovo postihovaný dokopy 6 - krát (1x roku 2012, 1x v roku 2013, 2x v roku 2014, 1x v roku 2015 a 1x v roku 2016), vo všetkých prípadoch za priestupky na úseku cestnej dopravy, pričom mu bola uložená pokuta od 20 € 400 € a v prípade priestupku zo dňa 29.08.2014 aj zákaz vedenia motorových vozidiel. Obžalovaný bol priestupkovo prejednaný aj v súvislosti s priestupkami proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch, ktoré posudzované konanie mal vykonať voči poškodenej (mal jej vulgárne nadávať, vyhrážať sa jej zabitím a zadržávať jej pas). Obidve veci boli správnym orgánom odložené. Obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný.

Podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. e) Tr. zákona v znení účinnom do 01.01.2016, kto týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie

a) bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť,
e) neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má právo užívať, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 208 ods. 2 písm. d) Tr. zákona v znení účinnom do 01.01.2016, odňatím slobody na sedem rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b) Tr. zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu aj po dlhší čas.

Súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach, tak ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. poriadku, pričom dospel k záveru, že skutok uvedený vo výroku rozsudku sa stal a tento spáchal obžalovaný doc. Ing. T. T., PhD.

Na obžalovaného bola prokurátorom podaná obžaloba pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, písm. a), písm. e) Tr. zákona, ods. 2 písm. d) Tr. zákona účinného do 01.01.2016. V prvom rade je potrebné uviesť, že fyzická osoba naplní znaky skutkovej podstaty predmetného trestného činu ktorýmkoľvek konaním uvedeným v ust. § 208 ods. 1 Tr. zákona. Týraním pritom treba rozumieť zlé zaobchádzanie s osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba dôvodne pociťuje ako ťažké príkorie. Týmto konaním je naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu. Z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu sa vyžaduje úmyselné zavinenie páchatela.

Vina obžalovaného doc. Ing. T.P. T.L., PhD. bola na hlavnom pojednávaní preukázaná výpoveďou poškodenej Ing. L. T., výpoveďami ďalších svedkov, výpoveďou maloletého syna F. T., znaleckými posudkami v spojení s výpoveďami znalcov ale aj listinami zadováženými v prípravnom konaní. Zo spáchania žalovaného skutku usvedčuje obžalovaného predovšetkým jeho bývalá manželka - poškodená, ktorá na hlavnom pojednávaní v zhode so svojou výpoveďou z prípravného konania podrobne popísala správanie sa obžalovaného v rozhodnom období. Pomerne konzistentne s vysokou mierou detailizácie opísala, ako ju obžalovaný ponižoval, vulgárne jej nadával, kričal na ňu, že ju „kurva, štetka a kde sa kurví“, oplúval ju, vylieval na ňu vodu, neustále ju podozrieval z nevery, v dôsledku ktorého žiarlivostného správania ju nestále kontroloval, bránil jej stýkať sa s inými osobami, trval na tom, aby zostala doma a nikam nechodila, vyhrážal sa jej zabitím a zničením spoločného majetku. Obžalovaný jej robil rôzne schválnosti (púšťal nahlas televíziu, chodil po dome obutý, fajčil a úmyselne robil neporiadok). V súvislosti s uvedeným správaním obžalovaného verbalizovala obavy, avšak po fyzických útokoch zo strachu z reakcie obžalovaného nikdy nevyhľadala lekára a nežiadala o pomoc. O obmedzovaní poškodenej v styku s okolitým svetom svedčia aj jej tvrdenia, že obžalovaný jej nedovolil zamestnať sa, trval na tom, aby zostala doma, starala sa o rodinu a nikam bez neho nechodila. O finančnej závislosti zas svedčí fakt, že poškodená nemala prístup k účtom ani peniazom obžalovaného, poberala iba opatrovateľský príspevok na syna, z ktorého hradila všetky výdavky rodiny na drogériu, drobný potravinový nákup, či lieky.

Poškodená rovnako ako v prípravnom konaní, popísala fyzický útok zo strany obžalovaného na dovolenke v C. v apríli 2013, kedy ju tento udieral dlaňou do tváre, do hlavy a do celého tela. Popísala aj fyzický útok po stretnutí so spolužiakmi z vysokej školy v máji 2013, kedy ju obžalovaný po príchode domov neskoro v noci zobudil a fackoval ju po tvári, bil ju päšťami a kopal po tele a taktiež fyzický útok zo septembra 2014, kedy ju obžalovaný fyzicky napadol dlaňou do tváre z dôvodu, že nezostala doma so starším synom. Vulgárne nadávky a vyhrážanie sa zo strany obžalovaného poškodená deklarovala aj počas návštevy záhradníctva vo M.Š. v júni 2013, ale aj v mesiaci apríl 2014, kedy ju obžalovaný fyzicky napádal pod vplyvom alkoholu.

Usvedčujúcu výpoveď poškodenej nepriamo potvrdzujú aj svedecké výpovede jej rodičov, svedkov Q. S. P. P. S.. Hoci menovaní neboli priamymi svedkami fyzických útokov obžalovaného voči poškodenej

(s výnimkou incidentu v obývačke, kedy svedok S. videl, ako obžalovaný chytil poškodenú pod krk a škrtil ju), od poškodenej a jej dvoch synov sa postupne dozvedali, že obžalovaný poškodenú bije, vulgárne jej nadáva a kontroluje ju. Zdrojom takéhoto poznania bolo aj samotné správanie sa poškodenej počas návštevy u nich (zdržala sa iba chvíľu, bola smutná, zúfalá), ale aj správanie sa obžalovaného (poškodenej stále telefonoval, zisťoval, kde je a vulgárne jej nadával). O neprimeranom správaní sa obžalovaného a vyhrotených vzťahoch v rodine svedčí aj skutočnosť, že svedok S. navštevoval poškodenú iba vtedy, keď obžalovaný nebol doma, sociálnu izoláciu poškodenej preukazujú tvrdenia rodičov o tom, že poškodená bola iba doma, starala sa o deti a nikde nepracovala, lebo si to obžalovaný neprial. Dôkazom o tom, že poškodená nemala prístup k financiám obžalovaného sú tiež vyjadrenia svedkov S., že poškodenej finančne pomáhali, kupovali potraviny, keď tak odmietol urobiť obžalovaný, podporovali svojich vnukov a poškodenej na požiadanie peniaze kedykoľvek požičali. Skutočnosť, že v rodine poškodenej často dochádzalo k násiliu, potvrdila na hlavnom pojednávaní aj svedkyňa V. L., ktorej sa o tom poškodená zdôverila a ktorá na návštevu mohla prísť len po tom, čo o nej upovedomili obžalovaného. Uvedení svedkovia tak nepriamo verifikovali tvrdenia poškodenej o tom, že počas spoluzitia s obžalovaným (minimálne v období žalovaných rokov 2011 až 2014) bola vystavovaná násiliu zo strany svojho manžela, nútene sa izolovala od spoločnosti a bola na obžalovaného finančne odkázaná.

V neposlednom rade verziu poškodenej o fyzických a verbálnych útokoch zo strany obžalovaného potvrdzuje aj výpoveď jej maloletého syna, v čase výsluchu 13 - ročného F. T.. Maloletý pomerne podrobne popísal spoluzitie svojich rodičov. Potvrdil, že „k mamine sa oco určite nespráva dobre“, nadáva jej, keď je našťvaný bije ju a dáva jej facky a stalo sa tak veľakrát aj pred ním. Zmienil sa aj o tom, ako bol otec po príchode domov opitý, púšťal nahlas televízor, vyšiel na poschodie a mame nadával a kolenom ju kopal do rebier. Výpoveďou maloletého boli zároveň verifikované tvrdenia poškodenej o tom, že obžalovaný je žiarlivý („otec žiarli na každého“, „mame vykrikuje, že sa furt pozerá po iných mužoch“), poškodenú obmedzuje a sociálne izoluje („mame nedovolí stretnúť sa s nikým“, „vrieska na ňu, že kde bola“, „nepraje si, aby k nim niekto chodil“, „k lekárovi nemohla ísť, lebo otec ju nikam nepúšťa“, nemohla ho ani vodiť na tréningy, lebo sa tam rozpráva s inými mužmi) a robí ju finančne závislou („otec mame peniaze nedáva“, „keď už otec nechcel platiť nákupy, musela poprosiť rodičov“). Maloletý taktiež potvrdil verziu matky, že agresia obžalovaného sa stupňuje najmä, keď si vypije („keď si vypije, je horší, keď je triezvy, tak trochu menej“). Maloletý syn útoky otca voči matke potvrdil aj na psychiatrickom vyšetrení u lekárky MUDr. Veroniky Rumanovej začiatkom roka 2014. Lekárke vtedy povedal, že mu vadia hádky rodičov aj to, že otec mamu bije.

Obžalovaný akékoľvek týranie voči poškodenej poprel. Od začiatku trestného stíhania sa obhajoval tým, že celý skutok je vykonštruovaný a vymyslený. Tvrdil, že poškodená trávila v meste celé dni, prijímala návštevy kamarátok a o všetkých záležitostiach rodiny rozhodovali spoločne. Rozporoval tvrdenia obžaloby, že poškodená nemala peniaze poukázajúc na poberanie opatrovateľského príspevku. Poprel tiež akékoľvek násilné správanie voči poškodenej s dôvetkom, že pokiaľ jej dal facku, stalo sa tak len raz v sebaobrane, keď naňho vytiahla nôž. V rámci svojej obhajoby spochybnil vierohodnosť výpovede poškodenej vytykajúc obžalobe, že jeho vina nemôže byť založená na jedinej usvedčujúcej výpovedi bez toho, že by táto bola podporená inými dôkazmi.

Spochybenie výpovede poškodenej súd ale v kontexte vykonaných výsluchov svedkov vyhodnotil ako účelové, sledujúce úmysel obžalovaného vyvinieť sa zo žalovaného skutku. Nepochybne, rozhodujúcim dôkazom v prejednávanej trestnej veci bola práve výpoveď bývalej manželky obžalovaného. Súd uvedenú výpoveď vyhodnotil ako jasnú, presvedčivú a vierohodnú. Uvedená výpoveď bola v podstatných okolnostiach žalovaného skutku súladná s výpoveďou poškodenej z prípravného konania, a to pokiaľ ide o jednotlivé čiastkové útoky popísané v skutkovej vete rozsudku. Obhajoba namietala, že vina obžalovaného nemôže byť založená na jedinom dôkaze a obžaloba trpí dôkaznou núdzou, lebo vo veci niet žiadnych priamych svedkov týrania. Súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že posudzovaná trestná vec je svojou povahou špecifická, keď násilie sa voči týranej osobe pácha väčšinou v domácom prostredí a dôkazná situácia je tak obmedzená práve na svedecké výpovede obžalovaného a poškodeného (ako osoby týranej a týrajúcej). Uvedené potvrdzujú aj psychológovia, ktorí boli vo veci pribratí do konania. Na strane druhej súd zdôrazňuje, že výpoveď poškodenej nehodnotil iba jednotlivo, ale aj v súhrne s ostatnými vykonanými dôkazmi. Výpoveď poškodenej pritom nebola spochybená inými dôkazmi, naopak podporil ju celý rad svedeckých výpovedí (výpoveď svedka Q. S., P. S., svedkyne V. L., syna F. T.).

Na podporu obžalovaného vypovedali svedkovia Ing. W. P., PhD. a JUDr. V. K.. Obžalovaného zhodne opisali ako priateľského, pracovitého človeka, ktorý sa snaží zabezpečiť svoju rodinu. Ako žiarlivú osobu vnímali skôr manželku obžalovaného, nakoľko mu stále vyvolávala do práce. Vzťah obžalovaného a poškodenej považovali za vzorný, fungujúci, čoho prejavom bolo aj to, že sa držali za ruky. Uvedené svedecké výpovede ale nijakým spôsobom nerozporujú obžalobu, keď menovaní svedkovia sa k podstatným okolnostiam skutku v zásade nevedeli vyjadriť nijakým spôsobom. Z výpovedí menovaných svedkov nanajvýš vyplynulo, že obžalovaný sa na verejnosti snažil budiť dojem, že s poškodenou tvoria fungujúci pár, pričom k násiliu dochádzalo v domácom prostredí. Hoci obžalovaný od začiatku trestného stíhania konštantne vypovedal, že poškodenú aj svoje deti má rád, nechcel sa rozviesť a robil všetko preto, aby rodinu finančne zabezpečil, znaleckým skúmaním osobnosti obžalovaného bolo v prežívaní obžalovaného zistené, že k manželke má pomerne chladný, majetnícky vzťah bez hlbšej citovej väzby. Zabezpečená dôkazná situácia tak poskytla súdu dostatočný obraz o predstavách obžalovaného o fungovaní vo vzťahu s poškodenou, súčasťou ktorého bolo ponížovanie manželky, fyzické a verbálne útoky, kontrolovanie a obmedzovanie, na pozadí ktorého spolužitia sa obžalovaný dominantne venoval svojej práci. Ideálny obraz obžalovaného o manželskom spolužití s poškodenou napokon jedinou vetou vyvrátil v tom čase maloletý syn F. T., ktorý spontánne vypovedal, že „otec mame škaredo nadáva, s mamou sa rozviesť nechce, lebo vraj všetko funguje normálne, ale nepochopil to“.

Okrem výpovedí svedkov, ktorí obžalovaného usvedčujú zo spáchania skutku, bolo tvrdenie poškodenej o týraní zo strany obžalovaného potvrdené aj pomerne rozsiahlym znaleckým dokazovaním znalcami z odboru psychológie a psychiatrie. Práve znaleckým skúmaním psychologičkou PhDr. Štefániou Stanislavovou bol u poškodenej zistený syndróm týranej ženy, dôsledkom ktorého týrania sa u poškodenej rozvinula postraumatická stresová porucha. Z psychiatrického hľadiska znalkyne MUDr. Zuzana Kašperová a MUDr. Renáta Lóšková konštatovali u poškodenej úzkostne depresívnu poruchu ako dôsledok dlhodobého týrania zo strany manžela.

Pokiaľ obhajoba namietala, že závery znaleckého posudku sa opierajú výlučne o výpoveď poškodenej, preto je znalecký posudok nezákonným dôkazom, súd konštatuje, že podkladom pre vypracovanie znaleckého posudku (znalkyňou z odboru psychológie ale aj znalkyňami z odboru psychiatrie) bol nielen rozhovor s poškodenou, ale aj psychologické testové metódy a pozorovanie. Pokiaľ ide o znalecký posudok psychiatrov, podkladom pre jeho vypracovanie boli aj výsluchy znalcov z iných medicínskych odborov a dôkladné znalecké vyšetrenie poškodenej. Znalkyne na otázky obhajoby zrozumiteľne a vyčerpávajúco opísali všetky štandardne používané znalecké postupy. Zadovážené znalecké posudky preto nie sú nezákonnými dôkazmi a súd na ne v plnom rozsahu prihliadal. Nezákonnosť nespôsobuje ani vypracovanie znaleckých posudkov ohľadom osobnosti poškodenej a maloletého syna tou istou znalkyňou. Znalkyňa mala pri vypracovaní znaleckého posudku ohľadom poškodenej k dispozícii aj výpoveď maloletého F. T. a ďalšie dôkazy, ktoré jej tak poskytli komplexný podklad pre znalecké zistenia. V spochybňovaní postupu znalcov a použitých vyšetrovacích metód súd opätovne vzhliadol len snahu obžalovaného vylúčiť svoju trestnú zodpovednosť.

Hoci znaleckým skúmaním osobnosti obžalovaného nebola zistená pohotovosť k agresívnym prejavom, zo znaleckého posudku znalcov z odvetvia psychológia a psychiatria MUDr. Jána Vongreja, MUDr. Martina Somoru a PhDr. Jindřicha Cupáka mal súd preukázané, že osobnosť obžalovaného vykazuje znaky emočnej nezrelosti, čo je z psychiatrického hľadiska považované za trvalú poruchu osobnosti. Obžalovaný síce na svoju obhajobu uviedol, že to bola práve obžalovaná, ktorá naňho verbálne aj fyzicky útočila, v kontexte záverov prijatých znalcami (MUDr. Zuzana Kašperová, MUDr. Jindřich Cupák) je však uvedené správanie prejavom bezmocnosti poškodenej a priamym dôsledkom chronickej psychotraumy vychádzajúcej z jej dlhodobého týrania. Znalci zhodne konštatovali, že štruktúra osobnosti obžalovaného ho disponuje k impulzívnemu správaniu, impulzivita je jeho trvalou osobnostnou výbavou, pričom k poklesu práhu na uvoľnenie agresie ňho dochádza v prípade požitia psychoaktívnych látok. Takouto látkou je okrem iných aj alkohol, požívanie ktorého obžalovaný nepoprel a vyplynulo aj z vykonaného dokazovania výsluchom poškodenej a maloletého syna F. T..

Zistená postraumatická stresová porucha u poškodenej vysvetľuje aj obhajobou namietané správanie sa obžalovanej, kedy táto nevyhľadala žiadnu pomoc, s obžalovaným dlhodobo žila v spoločnej domácnosti, chodila na dovolenky a budila dojem spokojnej manželky. Závery znaleckého posudku PhDr. Štefanie Stanislavovej zrozumiteľným spôsobom vysvetľujú správanie sa obžalovanej. Poškodená

sa ako týraná osoba prejavovala pasivitou, bezmocnosťou a pomoc dlhodobo nevyhľadala. Pokiaľ aj v roku 2007 podala trestné oznámenie (uvedené vyplýva zo spisu Okresného riaditeľstva PZ sp. zn. ORP1004/1-OSV-ZV-07) alebo iniciovala konanie o rozvod manželstva, svoje tvrdenia proti obžalovanému neskôr negovala a oznámenia voči nemu vzala späť. Uvedené v súlade so závermi znaleckých posudkov aj podľa presvedčenia súdu plne demonštruje prejavy týranej osoby. Nekompetentnosť riešiť svoju nepriaznivú situáciu vnímali aj rodičia poškodenej a napokon aj maloletý syn F., ktorý matku sám nabádal k tomu, aby sa s otcom „jednoznačne“ rozviedla, nakoľko „toto nie je normálne“.

Súd hodnotiac výpoveď poškodenej aj v súhrne s vykonaným znaleckým dokazovaním, tejto uveril a považoval ju za vierohodnú a pravdivú. Znaleckým vyšetrením poškodenej nebolo zistené, že by táto ohľadom popisovaných udalostí, ktoré sa udiali v období rokov 2011 až 2014 nadsadzovala, tvrdené skutočnosti by modifikovala alebo si vymýšľala skutočnosti, ktoré neprežila. Jej výpovede na hlavnom pojednávaní aj v prípravnom konaní boli konzistentné a korešpondovali s opisom udalostí počas psychologického vyšetrenia.

Obhajoba v súvislosti s výpoveďou poškodenej na hlavnom pojednávaní namietala, že jej obsahom boli také skutočnosti, ktoré znalcom, ktorí vypracovali znalecké posudky vo veci neboli známe (emočné výbuchy, krik a fyzické násilie voči synovi T. T.), a preto neboli predmetom znaleckého dokazovania. Súd ale poukazuje na to, že poškodená bola vypočutá na hlavnom pojednávaní dňa 02.11.2016, obhajoba mala možnosť oboznámiť sa jej výpoveďou a bez meškania navrhnúť doplnenie znaleckého dokazovania. Hlavné pojednávanie bolo pritom opakovane odročené a obhajoba navrhla vykonanie dôkazu až písomným podaním zo dňa 03.01.2018 majúc pritom vedomosť o povinnosti včasného podania návrhu na vykonanie dôkazov podľa § 240 ods. 3 Tr. poriadku. Nad rámec uvedeného súd poukazuje aj na to, že predmetom trestného konania je posudzovanie konania obžalovaného voči poškodenej, a nie posudzovanie konania poškodenej voči jej synovi, k čomu smeroval návrh obhajoby. Z uvedených dôvodov súd návrh obhajoby na vykonanie znaleckého dokazovania ohľadom vyšetrenia psychického zdravotného stavu poškodenej odmietol.

Súd na hlavnom pojednávaní odmietol vykonať dôkaz výsluchom maloletého F. T. s poukazom na ust. § 135 ods. 1 veta prvá Tr. poriadku, ktorý určuje, že ak je ako svedok vypočúvaná osoba mladšia ako 18 rokov o veciach, ktorých oživovanie v pamäti by vzhľadom na jej vek, vzťah k páchatelovi alebo závislosť od páchatela, povahu a okolnosti spáchania trestného činu mohlo nepriaznivo ovplyvňovať jej duševný a mravný vývoj, treba výsluch vykonávať obzvlášť ohľaduplne a po obsahovej stránke tak, aby sa výsluch v ďalšom konaní už nemusel opakovať. Hoci v nevyhnutných prípadoch môže byť takáto osoba v ďalšom konaní vypočúvaná znova (§ 135 ods. 2 Tr. poriadku), súd opakovaným žiadosťami obhajoby nevyhovel, a to aj s ohľadom na závery znaleckého posudku psychologičky PhDr. Štefánie Stanislavovej, v ktorých znalkyňa vykonávanie ďalších procesných úkonov s maloletým neodporučila. Opakovaná výpoveď maloletého by podľa názoru súdu aj z časového hľadiska nezodpovedala skutočnosti, keď maloletý má už toho času 17 rokov a zároveň došlo k výrazným zmenám a stabilizácii rodinných pomerov poškodenej. V takejto situácii by opätovná výpoveď maloletého iba narušila túto rovnováhu.

Obhajoba v súvislosti s výpoveďou maloletého F. T. zo dňa 16.10.2014 zastávala názor, že takýto dôkaz je procesne nepoužiteľný z dôvodu, že výsluch bol vykonaný pred vznesením obvinenia. Obžaloba v trestnej veci však môže byť opretá aj o výpovede svedkov vykonané pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia (§ 206 ods. 1 Tr. poriadku), ak k ich vykonaniu došlo po začatí trestného stíhania vo veci podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku. Ak je ale výpoveď svedka jediným usvedčujúcim dôkazom alebo vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom, o ktorý chce prokurátor v konaní pred súdom oprieť obžalobu, je nevyhnutné takého svedka vypočuť až po vznesení obvinenia (alebo svedka vypočutého pred týmto úkonom znovu vypočuť), a tak zachovať právo na kontradiktórny postup. Výnimku z kontradiktórneho postupu predstavujú jedine výpovede svedkov, ktoré majú v zmysle § 263 ods. 3 písm. b) Tr. poriadku charakter neodkladného alebo neopakovateľného úkonu. Takýto charakter majú aj výpovede svedkov mladších ako 15 rokov (§ 135 ods. 2 veta druhá Tr. poriadku), čo je aj prípad maloletého F. T., ktorý mal v čase výsluchu 13 rokov. Súd v tomto smere upriamuje pozornosť obhajoby na stanovisko Najvyššieho súdu SR zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 4/2010 pod číslom 30.

K možnému ovplyvňovaniu maloletého, k čomu ďalej smerovala obhajoba žiadajúc vykonanie jeho osobného výsluchu na hlavnom pojednávaní, súd poukazuje na závery znaleckého posudku

psychologičky PhDr. Štefanie Stanislavovej. Znalkyňa konštatovala, že maloletý si plne uvedomuje neadekvátnosť otcovho správania, vníma rozdiely v prístupe matky a otca, v ich správaní sa navzájom, avšak rozhodol sa vypovedať pravdu a niesť tak riziko prípadnej otcovej nevôle.

Súd na hlavnom pojednávaní odmietol vykonať aj dôkaz obhajoby a to oboznámenie sa so štyrmi kusmi „CD“ nosičov zadováženými v prípravnom konaní. Z povahy tohto dôkazu vyplynulo, že ide o záznam prejavu poškodenej elektronickými prostriedkami (diktafónom), pričom tento záznam bol obžalovaným získaný potajme, bez súhlasu poškodenej v jej rodinnom dome. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že nie je prípustné, aby súkromná osoba (na tomto mieste obžalovaný) utajeným spôsobom (postupom spočívajúcim v porušení ust. § 2 ods. 7 zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a v porušení ust. § 12 ods. 2 Občianskeho zákonníka), vyhotovil hlasový prejav iného (na tomto mieste poškodenej) cielene za účelom, aby ho mohol v budúcnosti použiť ako dôkaz v trestnom konaní. Zvukový záznam svojvoľne zachytený na diktafón bez súhlasu poškodenej a rešpektovania ust. Trestného poriadku je zároveň porušením osobnostných práv poškodenej chránených Občianskym zákonníkom aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Aj prípadné podozrenie z nezákonného konania (ku ktorému zrejme obžalovaný smeroval návrhom na vykonanie takéhoto dôkazu) nie je možné preukazovať dôkazom získaným z iného nezákonného konania. V predmetnom trestnom konaní mal obžalovaný na svoju obhajobu k dispozícii aj iné prostriedky a dôkazy, ktorými mohol preukazovať svoju nevinu.

Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní tak podľa názoru súdu spoľahlivo a bezpečne vyvrátili obhajobu obžalovaného. Súd mal skutok preukázaný tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku. Oproti podanej obžalobe súd tento skutok upravil tým spôsobom, že doň doplnil tie skutkové okolnosti, ktoré vyšli najavo vykonaním dokazovania na hlavnom pojednávaní. Ide o špecifikáciu jednotlivých čiastkových konaní, ktorých sa obžalovaný v rozhodnom období preukázateľne dopúšťal voči poškodenej, a to použitie vulgarizmov („kurva, štetka, kurva vyjebaná, kde sa kurvíš“), oblievanie vodou ale aj robenie schválností ako púšťanie televízie nahlas, búchanie vecami, behanie v obuvi po dome, fajčenie v dome i napriek tomu, že syn trpí astmou a zanechanie neporiadku po sebe v kuchyni. Úprava skutkovej vety o špecifikáciu preukázaných čiastkových konaní nemala pritom žiaden vplyv na právne posúdenie skutku. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností mal súd vinu obžalovaného z prejednávaného skutku jednoznačne preukázanú bez možnosti v akejkoľvek rozumnej miere o nej pochybovať.

Z hľadiska právnej kvalifikácie skutku, obžalovaný konaním popísaným v skutkovej vete rozsudku naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. e) Tr. zákona, keď blízkej osobe (v rozhodnom čase manželke) spôsobil fyzické a psychické utrpenie, a to bitím, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku (k financiám), ktoré mala právo užívať. Uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas (§ 208 ods. 2 písm. d) Tr. zákona v spojení s § 138 písm. b) Tr. zákona), minimálne od roku 2011 a najneskôr do 24.09.2014. Obžalovaný pritom konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, keď vedel, že svojim násilným a manipulatívnym konaním donúti poškodenú k želanému správaniu, a to aj za cenu, že jej týmto privedie fyzické a psychické utrpenie.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následky, zavinenie a pohnútku obžalovaného, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona. Závažnosť spáchaného trestného činu spočíva najmä v tom, že obžalovaný svojim konaním po dlhší čas spôsoboval svojej manželke fyzické a psychické utrpenie, ktoré táto dôvodne pociťovala ako príkorie. Zo zákonom ustanovených zásad pre ukládanie trestov vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadol aj na základné kritéria spojené s ukladaním trestu tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 34 odsek 1, odsek 2 a odsek 3 Trestného zákona, zohľadňujúc pritom represívnu funkciu trestu, úlohu individuálnej a generálnej prevencie a tiež skutočnosť, že trest má predstavovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pokiaľ ide o pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, obžalovanému nepoľahčovalo a nepriťažovalo nič. Z hľadiska pomerov obžalovaného a možnosti jeho nápravy, súd prihliadol na to, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a z miesta trvalého bydliska mu nie je nič vytýkané. Obžalovaný bol niekoľkokrát priestupkovo postihovaný za priestupky na úseku cestnej dopravy. Vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery obžalovaného vychádzajúc zo zásady personaly trestu mal súd ale za to, že osobitosti prejednávanej veci odôvodňujú vo vzťahu k obžalovanému použitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 Trestného zákona. Hoci obžalovaný bol uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, kde v zmysle § 208 ods. 2 Tr. zákona prichádza do úvahy uloženie trestu v rozmedzí trestnej sadzby od 7 rokov do 15 rokov, po vyhodnotení pomerov obžalovaného, pomerov v rodine poškodenej, ale aj vzhľadom na časový odstup od spáchania skutku, považoval súd uloženie trestu v zákonom určenej výmere trestnej sadzby za neprímerane prísne.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 3 písmeno d) Tr. zákona, pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť, trest odňatia slobody kratší ako dva roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň päť rokov.

Ako okolnosti odôvodňujúce použitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu súd v prejednávanej veci vzhliadol skutočnosť, že manželstvo obžalovaného a poškodenej bolo rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 13P/13/2014 - zo dňa 09.11.2015 rozvedené a obžalovaný sa pred viac ako štyrmi rokmi odsťahoval zo spoločnej domácnosti, čím došlo k stabilizácii situácie v rodine. Poškodená je pokojnejšia, našla si zamestnanie a jej psychický stav sa zlepšil. Súd zohľadnil aj skutočnosť, že obžalovaný žije v inom meste a má nový partnerský vzťah. S prihliadnutím na uvedené okolnosti potom dospel k záveru, že primeraným a dostačujúcim trestom odňatia slobody je v prípade obžalovaného trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov. Takto uložený miernejší trest postačí na zabezpečenie ochrany spoločnosti, ako aj na prevýchovu obžalovaného.

Výkon uloženého trestu odňatia slobody súd s poukazom na ust. § 51 ods. 1 Tr. zákona podmienične odložil a obžalovanému súčasne uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorý dohľad sa bude vykonávať v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom. Pri určení probačného dohľadu súd podľa § 51 ods. 2, ods. 5 Tr. zákona ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky, bez použitia kontroly technickými prostriedkami. Obžalovaný si počas výkonu tohto trestu bude musieť uvedomiť, že v budúcnosti svoje eventuálne protiprávne konanie nebude môcť pred prísnejšou sankciou nijako ospravedlniť.

S určením probačného dohľadu súd obžalovanému uložil aj povinnosť podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c) Tr. zákona nahradiť v skúšobnej dobe poškodenej J.. L. T., nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, trvale bytom S. XXX/XX, R. škodu vo výške 9.660 €.

O povinnosti obžalovaného nahradiť škodu rozhodol súd podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku, keď obžalovanému uložil, aby poškodenej nahradil škodu titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vychádzajúc z bodového hodnotenia znalkyň MUDr. Zuzany Kašparovej a MUDr. Renáty Lóškovej v doplnku k znaleckému posudku zo dňa 25.11.2015. Znalkyne prijali záver, že následky úzkostnej a depresívnej reaktívnej poruchy dosiahli u poškodenej intenzitu vážnej duševnej poruchy, ktorá je v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (položka 255) ohodnotená počtom bodov 600 bez navýšenia. Pri hodnote bodu 16,10 € podľa Opatrenia Ministerstva zdravotníctva č. S02873-OL-2013 zo 04.04.2013 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2013, je potom výška škody 9.660,- €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, 2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.